

Idet jeg anbefaler at stemme mod Lovforslaget ved den endelige Afstemning her, skal jeg slutte med at udtale, at vi fra vor Side er villige til at overveje og medvirke til Gennemførelse af ethvert Forslag, der tager Sigte paa en effektiv Løsning af Valutaspørgsmaalet paa det Grundlag, som jeg har omtalt.

Peder Hedebo: Jeg vil gerne ligesom Venstres ærede Ordfører knytte et Par Bemærkninger til den Skrivelse, som har foreligget for eller rettere ikke har foreligget for, men er blevet oplæst for Udvalget. Jeg kunde have ønsket, at denne Udtalelse fra Valutacentralen, som jo fremtræder med den Vægt, som en Udtalelse fra dem, der nu i Kraft af den Lov, som gennemførtes under den forrige Regering, er sat til at overvaage dette særlige Forhold, kommer med, var fremkommet noget tidligere og maaske derved — jeg tør ikke sige noget om det — havde haft noget større Mulighed for at faa Indflydelse paa de Overvejelser, der gaar for sig her i Rigsdagen. Indholdet skal jeg i øvrigt ikke komme ind paa Betragtninger over. Jeg er for saa vidt enig med den ærede sidste Taler i, at der paa visse Punkter i denne Skrivelse ret tydeligt traadte Bankinteresser frem, lidt for tydeligt, synes jeg, eftersom det ikke er fra en Bankinstitution, men fra en Statsinstitution, Skrivelsen kommer. Men jeg vil da ogsaa gerne for at forebygge enhver Misforstaaelse erindre det ærede Medlem om, at den højtærede Statsminister, som oplæste Skrivelsen i Udvalget, straks og meget energisk tog Afstand fra en Række af de Punkter, som Skrivelsen indeholdt, og deriblandt i første Linie de Punkter, som kan siges at dække saadanne Bankinteresser.

Venstres ærede Ordfører gav dernæst visse Skildringer denne Skrivelse vedrørende. En enkelt af dem vil jeg dog gerne berigtige. Den angaar det Punkt, der interesserede mig mest, og som jeg ikke synes, det ærede Medlem var heldig med at gengive. Jeg tænker her paa det Afsnit, hvor Skrivelsen ikke udtaler nogen Mening om Regeringens Forslag, men hvor man meget stærkt fremholder, at der synes at være Udsigt til, at denne Rigsdagssamling skal ende resultatløs, hvad angaar Overvejelserne vedrørende Valutaspørgsmaalet,

og hvor man meget stærkt beklager dette. Det er Kvintessensen af denne Passus i Skrivelsen, og jeg fæstede mig meget stærkt ved den og søgte, hvilket det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer af Udvalget sikkert vil erindre, netop at faa drejet Interessen derhen og faa skabt i den ellefte Time en Mulighed for nye og mere frugtbare Forhandlinger, end der hidtil har været i Udvalget. Det lykkedes, som det ogsaa fremgaar af det ærede Medlems Tale, desværre ikke, og vi staar altsaa fremdeles paa bar Bund.

Jeg vil ogsaa gerne, da det ærede Medlem saa stærkt kredser om de foretagne Kreditindskrænkninger, den Virkning, de har, og den Kritik, de har givet Anledning til, have Lov til at minde om, at de var Led i de Foranstaltninger, der fandt Sted under den tidligere Regering. De betegner ikke noget nyt, der er kommet ind her, men var et Led i den Plan eller den Stump af en Plan, vil jeg hellere sige, der fremkom fra den tidligere Regering. Og vi har paa de Punkter, hvor Regeringen havde noget positivt i Tasken, støttet den. Det er nemlig ikke rigtigt, som det ærede Medlem vilde give det Udseende af, at det nuværende Regeringsparti tidligere som Opposition kun kort og godt var Opposition og vendte sig mod, hvad Regeringen kom med. Man vendte sig mod det, som den tidligere Regering kom med, naar man fandt det uheldigt, men man støttede den loyalt, naar den en enkelt Gang fremsatte Tanker, der var gode, og som man kunde tro paa var egnede til at føre fremad mod Maalet, altsaa her en Stabilisering af vor Valuta.

Det ærede Medlem ytrede i sin Tale en meget stærk Modvillie mod forøgede Skatter paa den Foranledning, som den før omtalte Skrivelse havde givet. Det er sikkert saaledes, at alle er uvillige overfor nye Skatter, der er neppe den Skat, der er populær, neppe den Skat, om hvilken der ikke kan holdes Protestmøder, samles mange Tilhørere og enstemmigt vedtages Resolutioner. Skatter er man nu en Gang ikke glad for, men Skatter er noget, der er nødvendigt. Jeg vil ogsaa minde om, at da den forrige Regering fremkom med det, som den kaldte en Valutaplan, hvad den nu ikke var, indeholdt den netop Forslag om en Valutaydelse, der var intet mere eller mindre